



ת"פ (מרכז) 17166-09-22 - מדינת ישראל נ' יונס מרעי

ת"פ (מרכז) 17166-09-22 - מדינת ישראל נ' יונס מרעי ואח'מחוזי מרכז

ת"פ (מרכז) 17166-09-22

מדינת ישראל

נגד

1. יונס מרעי

2. מוסטפא מרעי

שניהם ע"י ב"כ עו"ד שאדי נאטור

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[24.06.2024]

כבוד השופט מרב גרינברג

גזר דין

1. הנאשמים, אב ובנו, הורשעו על יסוד הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן, נאשם 1 בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 וסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן - "החוק") ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק ונאשם 2 בעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק. כנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, על רקע ויכוח כספי בעקבות עבודות שיפוצים, הגיעו בתאריך 26.8.22 ב', ה', ש', ע' ו' לביתו של נאשם 1 בקלנסוואה. במהלך דין ודברים שהתפתח במקום, הוציא נאשם 2 מקל של טוריה, היכה את ב' וגרם לחבלה בידו. לאחר מכן, עת נחלצו ה' ו' ש' לעזרתו של ב' שלף נאשם 1 סכין והצמידה לצווארו של ה'. לאחר מכן דקר את ג' שלוש פעמים בגבו ואת ש' ו' ה' בחזה, ביד ובגב. ב', ש', ע' ו' ה' נמלטו מהנאשמים בכדי לקבל טיפול רפואי במרכז רפואי ביישוב, ואילו נאשם 1 ואחר נסעו בעקבותיהם למרכז, שם איים נאשם 1 להרגם אם לא ישתקו ויצאו החוצה, במטרה להפחידם. כתוצאה ממעשי נאשם 1 נגרמו לג' - פצע דקירה מדמם בחזהו ופצעי דקירה בגבו, הוא נזקק לניתוח ול-8 מנות דם, הורדם והונשם ואושפז בבית החולים למספר ימים; ל ה' - פצעי חתך ביד שמאל ופצע שטחי מעל הטינאר; ל ב' - פצעי חתך מסכין באצבע 2 וכף יד שמאל ול ש' - סימן דקירה שטחי בבית החזה ופצע דקירה בגבו. במהלך האירוע נחתך גם נאשם 1 בגבו ובכתפו באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה. במעשיו אלו גרם נאשם 1 חבלה חמורה לאדם, כשהוא בחבורה ונושא נשק קר ואיים בפגיעה שלא כדין; נאשם 2 גרם חבלה חמורה ל ב'.

תסקירי שירות המבחן



2. הנאשמים הופנו בהסכמה לתסקירי שירות מבחן. נאשם 1 בן 64, נשוי ואב לשלישייה בני 25 שנולדו לאחר שנים רבות של טיפולי פוריות. במשך שנים עבד כקבלן בניין, בשנים האחרונות נתמך מביטוח לאומי עקב מצבו הרפואי, סובל מפריצות דיסק, קשיים בהליכה ונטל תרופות רבות. גם רעייתו סובלת מתחלואים שונים ומתקשה לתפקד. לחובתו הרשעה אחת בעבירה של העסקת שב"ח.
- הנאשם נטל אחריות על מעשיו אולם ניסה לצמצם מחומרתם, הביע צער וחרטה על המעשים. הסכסוך בין הצדדים נולד סביב חוב כספי בעקבות עבודות שיפוצים שביצע ב', לטענת הנאשם העבודות לא הושלמו ועל כן לא שילם את יתרת חובו עבור ביצוען. הנאשם מסר כי פעל באלימות אחרי שהמשא ומתן לא צלח וכדי להגן על בני משפחתו. לדבריו, כשהגיעו בלאל וארבעת חבריו לביתו חש מאויים ובשל חוסר האונים השתמש באלימות כדי להגן על עצמו. שירות המבחן התרשם מאדם שהתנהל כל חייו באורח תקין והעריך כי בסיטואציות שחווה איום או סיכון לבני משפחתו עלול לפעול באימפולסיביות ללא חשיבה על התנהלותו או השלכות מעשיו. הנאשם הציג הסכם סולחה שאותו יזם ביחד עם בני משפחתו. שירות המבחן העריך את רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה כנמוכה, עוד עמדו על מוטיבציה שהביע לשיקום התנהלותו, על מצבו הרפואי הקשה ועל ההרתעה שחש כתוצאה מהליך המשפטי ומעצרו. בשיחה שניהל שירות המבחן עם ב' נפגע העבירה אישר כי חתם על הסכם סולחה עם הנאשם וביוזמתו, וכי גם שאר נפגעי העבירה תמכו בהסכם. מאז לא חש כל סיכון או חשש ממשפחת הנאשם וכיום הם שומרים על קשר מכבד ורחוק. במכלול הנתונים, לרבות עמדתם החיובית של נפגעי העבירה, המליץ שירות המבחן להעמיד את נאשם 1 תחת פיקוחם ולהטיל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות ברף נמוך.
3. נאשם 2- בן 25, ללא עבר פלילי, עבד טרם מעצרו בתיק זה בעבודות חשמל וכמטפל במעון פסיכיאטרי. הוא מקבל אחריות על התנהגותו ומבין את הסיכון שבה. להערכת שירות המבחן ביצע את המעשה על רקע חוסר בשלות והעדר כלים להתמודד עם סיטואציות רגשיות מורכבות. לדבריו, בעת שהגיעו ב' וחבורתו לביתו חש תחושות איום וצורך להגן עליו ועל משפחתו אך לא התכוון לפגוע בהם ולגרור להם נזק. שירות המבחן התרשם כי הסיכון הנשקף ממנו למעורבות בהתנהגות אלימה נמוך אך הוא מתקשה לווסת את כעסיו בעיקר במצבי לחץ. עוד המליצו לשלב בטיפול. בתסקיר משלים שהתקבל (מיום 4.1.24) התברר כי נוכח המצב הבטחוני עלה קושי לשלב בקבוצה טיפולית, הנאשם שמר על קשר עם קצינת המבחן ועל תפקוד תקין, חזר לעבוד ומתכנן להקים משפחה. בהמשך לכך, שירות המבחן המליץ על העמדתו בפיקוח ולהסתפק בעבודות שירות לתקופה קצרה. תמצית טיעוני הצדדים לעונש
4. המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת מעשי הנאשמים ופגיעתם הקשה בשלמות גופם, ובטחונם של נפגעי העבירה. עוד הדגישה את חומרת מעשי נאשם 1 שדקר באמצעות סכין את ב' וחבריו ללא סיבה, וגם לאחר שאלו נמלטו כדי לקבל טיפול רפואי, רדף אחריהם ואיים עליהם. המאשימה סבורה כי נאשם 1 פגע בערכים המוגנים ברף גבוה, עוד הפנתה לפציעה החמורה, במיוחד של ג'. על כן עותרת בעניינו למתחם ענישה הנע בין 4-6 שנות מאסר ולמיקומו במרכז המתחם. אשר לנאשם 2 שחלקו קטן יותר עותרת למתחם שנע בין 10-24 חודשי מאסר ולמיקומו בתחתיתו. המאשימה ציינה לחובתו כי דרדר את הויכוח לפסים אלימים ועשה שימוש במקל טוריה. בנוסף, כי הנאשמים נטלו אחריות על מעשיהם אך נשקף מהם סיכון להתנהגות דומה במצבי לחץ. עוד עתרה להטיל עליהם ענישה צופה פני עתיד ופיצוי.



5. ב"כ הנאשמים, עו"ד שאדי נאטור, עמד תחילה על נסיבות מעשי הנאשמים וסבור כי יש בהן כדי למתן מאשם. לדבריו, מדובר בעבירה שלא בוצעה בתכנון ונבעה מחשש אמיתי לפגיעה מהם מצד החמישה שהגיעו לביתם בהפתעה. עוד טען כי הויכוח הפך לקטטה ולצד השני היה יתרון מספרי ופיזי, וכי הנאשמים נשאבו לסיטואציה שלא ציפו לה והתקשו להתמודד איתה. אשר למדיניות הענישה סבור כי מנעד הענישה בעבירות בהן הורשעו הנאשמים רחב מאד והפנה למקרים שהסתיימו בענישה של עבודות שירות. עוד ביקש לזקוף לזכות הנאשמים את הודאתם, החריגות של המעשה ואורח חייהם התקין, וכן ששהו במעצר כשלושה חודשים ולאחר מכן תקופה ממושכת באיזוק. בנוסף נטען כי במסגרת הסכם הסולחה שילמו פיצוי בסך 130,000 ₪. לפיכך ביקש לקבוע ביחס לנאשם 1 מתחם ענישה שנע בין 12-36 חודשי מאסר ולחרוג מטעמי שיקום לענישה בדרך של עבודות שירות. באשר לנאשם 2, עתר למתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ל-15 חודשים ולמקמו בתחתית.

6. הנאשם 1 בדברו האחרון הביע צער על מעשיו וחרטה על התנהגותו. לדבריו אף פעם לא עשה בעיות ולאחר המעשה שעשה יזם את הסולחה עם הצד השני. בתו עומדת להנשא בקרוב וביקש להתחשב בו. דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

7. הנאשמים, אב ובן, פעלו באלימות, כל אחד לפי חלקו, כנגד נפגעי העבירה, ב' וחבריו שהגיעו לביתם לנסות ליישב מולם חוב כספי. השימוש באלימות היה מיותר וללא צורך, פני הצד השני היו ליישב את הסכסוך הכספי בדרכי שלום. נאשם 2 היה הראשון שבחר לפעול באלימות, נאשם 1 דקר באמצעות סכין ארבעה מחבורת נפגעי העבירה וגרם להם חבלות, הוא לא הסתפק בכך ודלק אחריהם בדרכם לקבל טיפול רפואי, ואיים לפגוע בהם אם לא ישתקו. במעשים אלו פגעו הנאשמים פגיעה ממשית בשלומם ובטחונם.

בתי המשפט עמדו בפסיקות רבות על חומרת התופעה של שימוש באלימות ובנשק קר ליישוב מחלוקות, נגע רע שפשה בחברה הישראלית, על כל גווניה וצורותיה, וגובה לעיתים קרובות קורבנות בגוף ובנפש. בע"פ 6260/05 מאלק חדרה נ' מדינת ישראל (23.2.06) עמד בית המשפט על חומרת תופעת הסכינאות בצינו כי: "שוב ושוב נתקלים אנו במקרים בהם נעשה שימוש בסכינים לשם יישוב סכסוכים, ולעיתים מדובר בסכסוכים שוליים ופעוטים ביותר. בשל ריבויים של המקרים אין מנוס אלא לנקוט בגישה מחמירה, לפיה ניתן משקל עודף לשיקולים כלליים על פני שיקולים אינדיבידואליים".

עוד עמד בית המשפט בפסיקה מהעת האחרונה על הצורך להחמיר את רף הענישה בעבירות מסוג זה:



"מן הראוי להעלות את הרף בעבירות מסוג זה. חומרתן הרבה של עבירות האלימות המבוצעות באמצעות סכין, בשים לב לפוטנציאל הנזק המשמעותי שעלול להיגרם מהן (ע"פ 121/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 [פורסם בנבו] 11.2.2016); ע"פ 3249/19 פיסה"י נ' מדינת ישראל, פסקה 11 [פורסם בנבו] (5.8.2019)), מחייבת החמרה של מדיניות הענישה הנוהגת לאור תפקידו של בית המשפט במיגור התופעה" (ע"פ 3867/23 מדינת ישראל נ' שנקור מפי כב' השופט גרוסקופף, 11.7.23, להלן: "עניין שנקור").

8. בענייננו, בין הנאשמים ל ב' התגלע ויכוח כספי בנוגע לעבודות שיפוצים שביצע עבורם. ב' הגיע לביתם ביחד עם ארבעה מחבריו במטרה ליישב את המחלוקת הכספית. לא נטען כי הייתה לו או לחבריו כוונה לפעול באלימות והם אף לא הצטיידו בכלי נשק. גם אם אניח לטובת הנאשמים כי עצם בואם הלא צפוי של ב' וחבריו לביתם הכניסם ללחץ והם חשו חשש ופחד, לא ניתן לראות בכך צידוק ולו חלקי למעשיהם. מדובר במעשה לא מתוכנן שאירע כתגובה להתנהלות נפגעי העבירה. הראשון שפעל באלימות היה נאשם 2 כשהיכה את ב' בידו באמצעות מקל של טוריה, בשלב זה איבד נאשם 1, אביו, את עשתונותיו ודקר באמצעות סכין שנטל ארבעה מנפגעי העבירה, דקירות רבות ופצע אותם בחלקן פציעות חמורות. בניגוד לטענת הסניגור, אין המדובר בקטטה, היינו שימוש הדדי באלימות, כל שניסו ה' ו ש' תוך כדי האירוע ולאחר פגיעת נאשם 2 ב ב' הוא להחליץ לעזרתו, בתגובה נאשם 1 הוא ששלף סכין והצמידה לצווארו של ה'. הנזק החמור ביותר נגרם לג' על לא עוול בכפו, הוא נדקר בחזהו ובגבו, איבד דם רב והובהל לבית החולים במצב מסכן חיים. הפציעות שנגרמו לאחרים קלות יותר עם זאת פוטנציאל הנזק ממעשי נאשם 1 גבוה. לא הובהר כיצד נפצע נאשם 1 במהלך האירוע אך כאמור הוא היחיד שהחזיק בסכין. הנאשם 1 הוסיף חטא על פשע בכך שדלק אחרי נפגעי העבירה הפצועים בדרכם לקבל טיפול רפואי ואיים עליהם כי יהרג אותם אם לא ישתקו וייצאו החוצה, בכך ניסה למנוע מהם להתלונן ולקבל טיפול רפואי. חלקו של נאשם 2 קטן משמעותית, גם החבלה שגרם ל ב' אינה מן החמורות.

9. על יסוד כל אלו, מצאתי לקבוע כי פגיעת מעשי נאשם 1 בערכים המוגנים היא ברף הגבוה. פגיעת מעשי נאשם 2 היא ברף נמוך-בינוני.

מדיניות הענישה הנוהגת

10. מדיניות הענישה בעבירות אלימות תוך שימוש בסכין כוללת, על דרך הכלל, עונשי מאסר בפועל, קצרים וממושכים, תלויי נסיבות המעשה והעושה. "על מדיניות הענישה לשקף חומרה זו על ידי השתת עונשי מאסר משמעותיים על עבריינים המבצעים עבירות אלימות בכלל, ועל מי שביצע עבירה של חבלה בנסיבות מחמירות בפרט" (ע"פ 6197/20 מדינת ישראל נ' גולאני, פסקה 20 (28.11.2021); ע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.2010); (ע"פ 941/13 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (26.11.2013)). בתיק זה, מדובר באירוע לא מתוכנן של דקירת מספר קורבנות בסכין ובהמשך ביצוע עבירת איומים חמורה.

בעניין שנקור, הורשע נאשם בכך שדקר אחר בעקבות קטטה, באמצעות סכין, מספר דקירות וגרם לו חבלות חמורות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 24-48 וגזר על הנאשם, 34 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, החמיר בעונשו, "באופן מדוד" כלשונו והעמידו על 45 חודשי מאסר;



בע"פ 5067/23 דיין נ' מדינת ישראל (10.1.24) נדון ערעור נאשם שהורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה בנסיבות מחמירות, על רקע ויכוח בפארק ציבורי. הנאשם נעץ חפץ חד בחוזקה בבטנו של המתלון באזור צלעות צד שמאל, בעקבות פציעתו נגרמו לו בין היתר חור בקיבה, קרע בטחול שהביא לכריתתו ופגיעה בסרעפת. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 24-36 חודשי מאסר, ובהתחשב בהיעדר עבר פלילי וטעמי שיקום נדון למאסר בן 20 חודשים. הערעור נדחה;

בע"פ 5178/22 מור סגל נ' מדינת ישראל (21.9.22) נדון ערעור נאשם שהורשע בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. המערער דקר בסכין קטין בן 16 במותנו השמאלית ובישבנו. המתלון נאלץ לעבור ניתוח ואושפז. בין השניים לא הייתה היכרות מוקדמת, כל חטאו של המתלון היה שעמד ליד חברתו לשעבר של הנאשם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 22-44 חודשי מאסר. הנאשם, שזהו מאסרו הראשון, צירף במסגרת הסדר הטיעון שני תיקים נוספים בעבירות רכוש, נדון למאסר בן 28 חודשים. למשמע הערות בית המשפט העליון חזר בו מהערעור;

בע"פ 8074/21 גמליאל נ' מדינת ישראל (20.1.22) נדון ערעורו של נאשם שהורשע בתום הליך הוכחות בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, על רקע סכסוך שכנים מתמשך, דקר את המתלון בבטנו וכתפו הימנית. המתלון אושפז ונותר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 24-54 חודשים. בהתחשב בכך שעד האירוע ניהל אורח חיים נורמטיבי, נעדר הרשעות קודמות וחרטתו הכנה, נדון למאסר בן 34 חודשים. בהתחשב בהליך שיקום משמעותי ונסיבותיו המשפחתיות, הקל בית המשפט העליון והעמיד עונשו על 26 חודשים;

בת"פ (מח' מרכז) 9599-02-21 מדינת ישראל נ' מסארווה (15.1.24) הורשע הנאשם בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפת שוטר, בכך שדקר את המתלון בבטנו באמצעות סכין יפנית בתנועת חתך. בהמשך לא ציית להוראות שוטר שניסה לעצרו ופגע באמצעות רכבו בברכו של השוטר. נקבע מתחם הנע בין 28-50 חודשי מאסר. בהתחשב בנסיבותיו האישיות, מצבו הרפואי שלו ושל בני משפחתו ומשקל מסוים להסכם סולחה בין הצדדים, נדון למאסר בן 24 חודשים;

בת"פ (מח' מרכז) 33413-08-19 מדינת ישראל נ' דגו (8.9.20) הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. על רקע קטטה, דקר הנאשם בסכין מתקפלת את המתלון בחזהו ונמלט. למתלון נגרם פצע דקירה בחזהו וחור בריאה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 22 ל-48 חודשי מאסר. בהתחשב בעברו הפלילי הלא מכביד ונסיבות משפחתיות מורכבות, נדון למאסר בן 26 חודשים.



- עיינתי בפסיקת ההגנה, ברובה בעבירות דומות הוטלו על נאשמים עונשים מתונים, חלקם בדרך של עבודות שירות ואכן מצאתי שיש בה כדי למתן מעט את מתחם הענישה. בת"פ (מח' י-ם) 34648-09-21, מדינת ישראל נ' שפירא, המדובר היה בקופאי שחווה התנהלות מאיימת מצד לקוח שיכור, תחילה הניף לעברו חרב בעלת להב קהה אך בהמשך וללא התגרות נוספת מצד המתלונן, נטל פטיש בעל ראש ברזל והיכה בו גם בראשו, כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן שבר דחוס בקרקפת ובתעלת האוזן החיצונית. נקבע מתחם שנע בין מאסר שניתן לריצוי בעבודות שירות ל-24 חודשי מאסר, על הנאשם נגזרו 9 חודשי עבודות שירות; בע"פ 4454/19 פלונים נ' מדינת ישראל (30.7.20) נדונו המערערים, לאחר ניהול הוכחות, בגין פציעת המתלונן באמצעות מוט ברזל וגרימת שבר באפו, מערער 1 ל-14 חודשי מאסר, מערער 2 לעבודות שירות, ערעוריהם נדחו; בע"פ 9147/17 אבו עבד נ' מדינת ישראל (20.9.18) נדון ערעור מערער שיחד עם אחרים היכה את המתלונן על רקע מחלוקת כספית, הוא שלף חפץ חד, ודקר אותו חתך עמוק בפניו וגרם לו לחבלות חמורות. המערער שעבר הליכי שיקום נדון למאסר בן 12 חודשים, ערעורו התקבל והעונש הופחת ל-6 חודשי עבודות שירות; ת"פ (מרכז) 37943-06-16 מדינת ישראל נ' נאטור, נדון נאשם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ויכוח על רקע שימוש בדרך שמהלכו הכה ודקר את המתלונן וגרם לו לחתך עמוק בבטנו למאסר בן 9 חודשים בדרך של עבודות שירות.
- לאחר ששקלתי אתנסיבות מעשי נאשם 1, הכוללות ריבוי קורבנות ופציעתם אך ללא תכנון, ביצוע עבירת איומים ומגמת ההחמרה במדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה כולל הנע בין 32-54 חודשי מאסר. אשר לנאשם 2, נוכח חלקו הקטן משמעותית ונסיבות מעשיו שאינן חמורות נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר.
- קביעת העונש המתאים לנאשמים
11. נאשם 1, אדם מבוגר שמצבו הרפואי אינו טוב, עברו קל וכולל שתי הרשעות בעבירות על חוק הכניסה לישראל. כעולה מתסקירו וטיעוני הסניגור סובל מבעיות רפואיות, מקבל קצבת נכות, כמו כן סועד את אשתו שסובלת מבעיות בריאות קשות. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, מהמפורט בתסקירו ניתן להתרשם מאדם המנהל אורח חיים תקין, ללא דפוסי אלימות שככל הנראה הלחץ והמצוקה שבהם היה שרוי בעת שהגיעה חבורת נפגעי העבירה לביתו, גרמו לו לאיבוד עשתונות ולהתנהל באופן אימפולסיבי וחסר שליטה. הנאשם שיתף פעולה עם גורמי הטיפול, הסיכון הנשקף ממנו הוערך כנמוך. תסקירו חיובי אך הוא לא עבר הליך טיפולי והמלצת שירות המבחן להסתפק בעבודות שירות מבוססת בעיקר על נסיבותיו האישיות ומצבו הבריאותי הרעוע. מצאתי לזקוף לזכותו את הודאתו והבעת החרטה. הנאשם הגיע להסכם סולחה עם ב' וחבריו. להבדיל ממקרים אחרים שבהם יוזם הסולחה הוא גורם שלישי, במקרה זה פעל נאשם 1 לפיצוי ב' והאחרים מיוזמתו (לטענת הסניגור שילם פיצוי בסך של 130,000 ₪, לא הוצג הסכם הסולחה). התרשמתי כי יש במעשה זה כדי לחזק את כנות הודאתו וההכרה באשמו, עוד עולה משיחה שניהל שירות המבחן עם ב' כי כל נפגעי העבירה תמכו בהסכם, וכיום הוא מקיים קשר רחוק ומכבד עם הנאשם 1 ומשפחתו (על חשיבותם של הסכמי פיוס והמשקל שניתן להם במסגרת הענישה ראו ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקה 22 (5.11.2019); ע"פ 5998/15 עקול נ' מדינת ישראל (27.6.2019); ע"פ 6340/15 זחאיקה נ' מדינת ישראל, פסקה 10, 6.2.2012).
12. אשר לנאשם 2, מדובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, תסקירו חיוביים. שני הנאשמים היו נתונים במעצר תקופה של כ-3 חודשים לראשונה בחייהם ובתנאי איזוק לתקופה ממושכת ללא הפרות.
13. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים מצאתי למקם את עונשם של הנאשמים בתחתית מתחם הענישה. אשר לנאשם 1, נוכח גילו המבוגר, מצבו הרפואי המורכב והפגיעה הצפויה במשפחתו, בעיקר ברעייתו, מצאתי לחרוג חריגה מסוימת ממתחם הענישה לקולא. עוד אשית על הנאשמים פיצוי לטובת נפגעי העבירה.



14. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. 26 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו 27.8.22-21.11.22.

ב. מאסר על תנאי בן 8 חודשים שלא יבצע עבירות אלימות מסוג פשע במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. מאסר על תנאי בן 5 חודשים שלא יבצע עבירות אלימות מסוג עוון במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. נאשם 1 ישלם פיצוי כדלקמן: 15,000 ₪ למר ע' ג' ב-6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.8.24, 3000 ₪

פיצוי למר ב' ג', פיצוי בסך דומה למר ה' ג' ומר ש' ג'. הפיצויים הנוספים ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.10.24. סה"כ פיצויים: 24,000 ₪. הפיצוי יועבר לנפגעי העבירה בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.

ה. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 1.9.24 עד שעה 10:00 בבית"ר "הדרים". לצורך הבטחת התייצבותו תעמודנה הערבויות בהליך המעצר, ההפקדה תושב למפקיד לאחר תחילת ריצוי המאסר.

נאשם 2

א. 6 חודשי עבודות שירות. הנאשם יבצע את עבודות השירות במרכז יום במושב חירות, בימים א'-ה' בטווח השעות שייקבע ע"י הממונה החל מיום 20.8.24. במועד זה יתייצב עד השעה 08:00 במשרדי הממונה ברמלה.

ב. הנאשם מזהר בחובת שיתוף פעולה עם הממונה, ככל שלא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות ולהמירן במאסר ממש.

ג. מאסר על תנאי בן 6 חודשים שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע במשך 3 שנים מהיום.

ד. מאסר על תנאי בן 4 חודשים שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון במשך 3 שנים מהיום.

ה. הנאשם 2 ישלם פיצוי בסך 4,000 ש"ל למר ב' גמהור. הפיצוי ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.8.24.

צו כללי למוצגים

העתק גזה"ד יועבר לממונה ולשירות המבחן

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח סיוון תשפ"ד, 24 יוני 2024, במעמד הצדדים.